

kunde man givetvis tänka på Fårön vid Gotland eller på »Färingön», fsv. *Færingø*, Svartsjölandet. Men det förefaller dock högst ovisst, om denna tolkning träffar det rätta.

Om man tager i betraktande ornamentikens och runornas klumpiga former och framför allt den mycket bristfälliga ortografien, kan man icke återhålla en förmodan, att inskriftens senare del i själva verket är ett ofullkomligt försök att meddela, att den döde hade omkommit i färd med Ingvar. Jfr Sö 107 **han uar : farin : miþ : ikuari :**, Sö 108 **han : uar i : faru : miþ : ikuari :** (liknande Sö 105, 96). Ristaren har lyckats någorlunda med den vanliga minnesinskriften, vars ord han kände till. Men då han skulle fortsätta, ha skriftens svårigheter blivit honom övermäktiga, och han har menat, att en förkortad antydan vore tillräcklig. **farit : uas i : farinki** skulle sålunda stå i stället för **farin : uas : i : faru : miþ : inkuari**.

Inskriftens sista sats innehåller en sannolikt avsedd allitteration.

361. Vrena kyrka, Oppunda hd.

Pl. 193.

Litteratur: Brev ²⁴/₁₀ 1932 från kyrkoherde A. Jernberg till Riksantikvarien (ATA).

Vid grävning under sakristians golv för inläggning av elektrisk värmeledning i kyrkan, påträffades sommaren 1932 några fragment av kalkstenshällar. Två av dem innehöllo runor, på ett tredje funnos svaga spår av ristning. Stenarna inlades tills vidare i kyrkans materialbod. Vid den undersökning, som jag i juli månad följande år företog, visade det sig, att i botten av runorna funnos spår av en klart cinnoberröd färg. Stenarna fördes därför till Stockholm och överlämnades sedermera av församlingen som gåva till Statens Historiska Museum, där de nu förvaras med inventarienummer 20.436. En kemisk undersökning av färgen ådagalade, att den som huvudbeståndsdel innehöll bly; det kan därför anses som säkert, att färgämnet har varit röd mönja.

Rödaktig kalksten. Storlek: fragment A 28×13 cm., fragment B 21×20 cm. Troligen ha de tillhört en gravhäll eller en stenkista.

Inskrift:

A: **apu ×** B: **uarp × i** **kibali**

362. Tumbo kyrka, Väster Rekarne hd.

Pl. 188.

Litteratur: Brev från kyrkoherde H. Lagergren till Riksantikvarien ¹¹/₁ 1930 (ATA).

På Riksantikvariens hemställan lät kyrkoherde H. Lagergren i Tumbo i början av år 1930 framtaga den runsten (Sö 82), som dittills haft sin plats i golvet mellan kyrkan och vapenhuset. Därvid upptäcktes en annan runsten, liggande under golvet något längre in åt kyrkan, täckt av murbruk och kalkstensplattor, med den runristade sidan vänd nedåt. Då den uppåtvända sidan var mycket nött, är det tydligt, att stenen tidigare tjänstgjort som golvsten, innan det nuvarande golvet, i högre plan, inlades. Stenen framtogs och har sedermera (1931) blivit rest på v. sidan av infartsvägen till kyrkan, mitt emot Sö 363.

Rödaktig granit. Höjd 1,85 m., bredd (över korsmitten) 0,80 m. Själva ristningens höjd 1,18 m. Ristningen är tydlig och väl bevarad.